

ת"פ 54937/08 - מדינת ישראל נגד מוחמד אגבאריה,, חיליל אגבאריה,

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 54937-08 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'
לפני כבוד השופט ייחיאל ליפשיץ
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשמים 1. מוחמד אגבאריה,
2. חיליל אגבאריה,

גור דין - הנאשם 1

כללי

הנאשם 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע, לאחר שמיית ראיות, בעבירה של שוד בנסיבות חמימות, לפי ס' 402 (ב)+29 לחוק העונשין, תשל"ג - 1977.

אביא להלן את עיקרי הכרעת הדין מתאריך 20.4.17 במסגרת התייחסתי לאירוע מוקדים בו היה מעורב הנאשם וממנו זוכה (ऐשות 1), וכן התייחסתי לאירוע בגיןו הורשע בעבירה לעיל (ऐשות 2).

הנאשם הינו תושב אום אל פאחים ויליד 1991. בתאריך 20.9.13 החל משעות אחר הצהרים הוא בילה בחיפה עם חברותו גדייר (להלן: **גדייר**) שהתגוררה בחיפה. עלה, כי במסגרת הבילוי שתה הנאשם משקאות אלכוהוליים והשניים סיימו את הבילוי בביתה של גדייר. בשעות הלילה המאוחרות הגיעו לביתה של גדייר בחיפה חברו של הנאשם - הוא הנאשם מס' 2, תושב אום אל פאחים ויליד 1985. האחرون הגיעו ברכבו (להלן: **הרכב**) ונסף לרכב את הנאשם ואת גדייר.

הגם שהנאשם זוכה מהऐשות הראשון יש להציגו שכן יש לו חשיבות להבנת האישום השני - נטען במסגרת האישום השני, כי סמוך לאחר תחילת נסיעת השלושה לעיל ברכבו של הנאשם 2, הגיעו השלושה ברכבו לרחוב אלנבי, שם עצר הנאשם 2 את רכבו ומי מושבי הרכב פנה אל עובר אורח וביקש ממנו לקיים מהטלפון של האחرون שיחת טלפון. משמר עובר האורה את הטלפון לגדייר, החל הנאשם 2 בנסעה וכתוצאה מכך נפל עובר האורה על הכביש ונחבל. הנאשם זוכה מאישום זה ממשום, בין היתר, שלא הוכחה ידיעתו אוודות כוונתו של הנאשם 2 לשודד את עובר האורה.

האירוע בגיןו הורשע הנאשם (ऐשות 2) התרחש מבחינה קרומולוגית כ 20 דקות לאחר האירוע הנזכר לעיל. בסביבות 01:45 לאחר חצות, הגיעו החבורה לעיל ברכבו של הנאשם 2 לרחוב החשמל בחיפה. הנאשם 2 עדיין נהג ברכבו, לצדיו ישב הנאשם ומאתחורי ישבה גדייר. ברחוב אחד הבתים ברחוב עמדה חבורת נערים. הנאשם 2 עצר את רכבו, יצא

את הרכב, פנה תחילה לשני נערים מתוך החבורה וביקש מהם שיאפשרו לו לקיים מאחד ממכשיiri הטלפון הסלולארי שלהם שיחת טלפון, אך הלו סרבו. אז, פנה הנאם 2 לבחור נוסף בשם טאדו (להלן: **המתלון**) שהסתים לכך והלך עם הנאם 2 לכיוון הרכב, שם מסר את מכשיר הטלפון שלו לדיר שি�שה כאמור לבדה במושב האחורי. שנית מס' לאחר שמסר את מכשיר הטלפון, הבין המתלון כי נפל קרובן למזימת החבורה. המתלון ניסה לחת את הטלפון מידיה של דיר ואף הכנס את פלג גופו העליון למושב האחורי של הרכב. בתגובה, החל הנאם 2 בנסיעה, בעוד דיר נסעה לדוחף את המתלון אל מחוץ לרכב, העבירה את מכשיר הטלפון קדימה לאחד משני הנאים בעוד המתלון מנסה במקביל להניא עליו את ידו. בשלב מסוים הסתובב הנאם לאחריו והוא נפל המתלון אל מחוץ לרכב על גבי הכבש ונחבל. גרסת הנאם הייתה כי לא ידע את שמתכן הנאם 2, אך היא נדחתה על ידי וכן נדחתה, עובדתית ומשפטית, טענתו כי לא היה מודיע למשו מושם שכרכו.

פסקיר שירות המבחן

מהتفسיר שהוקן בתאריך 9.11.17 עליה שירות המבחן סבר בטעות כי הנאם הורשע בשני האישומים שייחסו לו בכתב האישום, גם שהוא זוכה, כאמור, מהאישום הראשון. עם זאת, לא מצאתי בנסיבות העניין להורות לשירות המבחן להcin תסקיר משלים, אך מנגד אתן להמלצות שירות המבחן משקל מופחת ממשום אותה טעות. מהتفسיר עליה כי הנאם בן 26, רוק, בוגר 9 שנות לימוד, מתגורר באום אל פאחים עם משפחתו הגרעינית ולדבורי עובד בתחום הבניה. משפחתו תוארה כתומכת. שירות המבחן הפנה לעברו הפלילי של הנאם אליו אתייחס בהמשך, וציין כי הנאם ריצה בעבר עבודות שירות וכן מסר לתקופה קצרה יחסית. הנאםלקח רק חלקית בלבד על מעשו (ו' בהקשר זה דברי' לעיל לעניין טעות שירות המבחן) וגם לגבי אישום 2 נטל אחריות חלקית בלבד. צוין כי מتسקיר שהוקן בהלן קודם, בשנת 2013, עליה שהנאם הינו בעל דפוסי אישיות שאינם מגובשים ובועל משיכה להתנהגות כוחנית ופורצת גבולה. מتسקיר שהוקן בשנת 2014 תואר הנאם כבעל יכולות קוגנטיביות וורבליות מצומצמות המתנהל באופן פורץ גבולה, אך ההערכה העדכנית הייתה (ר' פרק סיכום והמלצות) כי הוא בעל יכולות קוגנטיביות וורבליות תקיןות. ההערכה הייתה כי נשקפת מהנאם רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות דומות בעtid וכי הוא זקוק להתרבות טיפולית. בהקשר זה צוינה בדיקה לשידי סם שנמצאה חיובית. עם זאת, בשל אי מוכנותו להליך טיפול ומשום אי נטילת האחריות על מעשו, לא הובאה המלצה כאמור.

ראיות המאשימה לעונש

המאשימה הפניה לפולט הרשותות הקודמות של הנאם ממנה עולה כי בשנת 2014 הורשע בעבירות גנבה ונדון למסר על תנאי (עבירה משנה 2012). עוד בשנת 2014 הורשע פעמיים נוספת בעבירות גנבה ונדון שוב למסר על תנאי (עבירה משנה 2013); בשנת 2015 הורשע בעבירות רכוש - פריצה לרכב וגנבה ושימוש בכרטיס אשראי (עבירות משנה 2012) ונדון ל 6 חודשים מסר שרכזו בעבודות שירות, ועוד בשנת 2015 הורשע בעבירות של תקיפת שוטר (מעשים משנה 2013) ונדון ל 4 חודשים מסר שהוא תקופת מעצרו באותו הליך.

המאשימה הפניה בנוסף לשני גזר דין שנייתנו בפרק זה:

הראשון, גזר דין שנייתן בעניינה של גידור כנגדו נוהל הליך נפרד (ת.פ. 15-08-54983) והוא הורשעה, על פי הodium,

בשני אישומי השוד. אצ"ן, כי גדר אף העידה לפני כנגד הנאשמים. בתאריך 5.3.17 נוצר דין של גדר ל 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וזאת לאחר שבית המשפט קבע מתחם אחד בין 18 ל 48 חודשים מסר וסטה ממנו לכולא משומ שיקולי שיקום ולאחר שאומצו המלצות שירות המבחן.

השני, בעניינו של הנאשם 2 אשר הורשע על פי הודיעתו (שבאה בסוף פרשת התביעה) בשני אישומי השוד ולאחר שכטב האישום כנגדו תוקן במידת מה. קבועתי מתחם עונש אחד של בין 22 ל 48 חודשים ודיננו נוצר בתאריך 12.6.17 ל 28 חודשים מסר, בשים לב לעברו הפלילי המכובד שככל מספר מסרים בפועל וכן מסר על תנאי שהופעל בהצטברות חילוקית לעונש לעיל - סה"כ 30 חודשים מסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה (ע"פ 17/6107 **אגバラיה נ' מדינת ישראל** (6.11.17)).

טייעוני המאשימה לעונש

המאשימה חזרה, בשינויים המחייבים, על הטיעונים שנטענו בעניינו של הנאשם 2. עם זאת ומשום שהנאים בעניינו הורשע רק באישום השני נטען למתחם עונש של בין 18 ל 36 חודשים (ר' טייעוני המאשימה מתאריך 20.11.17 עמ' 237, שורה 20) וזאת בגין למתחם שנטען בעניינו של הנאשם 2 שהיה בין 2 ל 4 שנים מסר. בהקשר זה הפניה המאשימה לפגיעה בערכיהם המוגנים שבמעשיו הנאים - שמירת שלמות גופו של האדם ורכשו, וכן לניסיונות המקנות לאירוע משנה חומרה - הפעולות בחבורה כנגד מתלוון בודד, נטילת הטלפון הסלולרי על כל המידע האמור בו וכו'. בהקשר לניסיונות שאין קשרות לביצוע העבירה, הפניה המאשימה למסקירת שירות המבחן על הערצתו השלילית את הנאשם וכן לעברו הפלילי.

טייעוני הנאשם לעונש

במסגרת טייעוני הנאשם לעונש (ר' טייעונים בכתב שנדרקו בתאריך 12.6.17 וכן הדינום מ 13.6.17 ו 20.11.17) נטען כי יש לאבחן את הנאשם מה הנאשם 2 וגדר הן משומ שהוא הורשע רק באישום השני בעודם הורשעו בשני האישומים, והן משומ חלקו באישום השני היה מינורי ולא השוווה לחלקם - בעוד שהשניים לעיל יזמו והיו הפעלים בשני האירועים, חלקו של הנאשם באישום השני היה פאסיבי בעיקרו. באי כוח הנאשם הפנו לפסיקה מגוונת וטענו כי ככל הנתנים מולייכים למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעניינו צריך להיות בין 6 ל 12 חודשים מסר. בהקשר לניסיונות שאין קשרות לביצוע העבירה נטען כי מספר נתונים יש בהם כדי להטוט את הקפ' לעבר בחירה במאסר שירות בעבודות שירות: השימוש המשמעותי בהגשת כתוב האישום, נתונו האישים והמשפחותים (עברית הלא מכובד, חוליות שונות מהם סובלים בני משפחתו וಗלו הצעיר יחסית).

דבר הנאשם בטרם גזר הדין

הנאים מסר את הדברים הבאים: "**אני מתנצל ומתחרט. אני לא אחזור על דברים כאלה עוד פעם**".

דין ומסקנות

אין חולק אודות חומרת האירוע המתויר באישום השני. המתלוון באישום זה נعتר לבקשת הנאשם 2 והסכים למסור לו את מכשיר הטלפון הסלולארי. בהמשך וכך שתויר לעיל "נזרק" המתלוון מתויר הרכב הנושא בו נג הנאם 2 לאחר שנדחף על ידי גדר וכן הוכה בפניו על ידי הנאם. יחד עם זאת כאשר בוחנים את חלקו היחסני של כל אחד מהמעורבים, עולה באופן ברור כי זהה של הנאשם היה הקטן ביותר - מי ש"זם" את שני האירועים היה הנאשם 2, בידו של הנאשם 2 היה בהחלטה השוליטה בכך שנג ברכב וקבע את מסלול הנסיעה וכן החליט מתי עוצר ומתי יתחיל בנסיעתו. גם חלקה זה שיצא את הרכב ונעה אל המתלוון ועל פניו הדברים הוא זה שקיבל לידי את מכשירי הטלפון בתום האירוע. גם חלקה של גדר היה גדול לאין ערוך מחילוקו של הנאשם - היא זו שהסכמה לייצג את דמותו מי שהיתה זקופה לטלפון, היא זו שקיבלה לידי את הטלפון בשני האירועים מיד המתלוונים והוא זו שדחפה את המתלוון מהרכב באישום השני. אין כוונה לטעון כי חלקו של הנאשם בענייננו היה שלו לחלוטין, אך כדי על המתחם שקבע לשקוף את מידת אשמו של הנאשם העומד לדין. לכן, נקבע כי מידת האשם של נאים באותו אירוע לא תהיה בהכרח זהה כאשר קיים שינוי בחלוקת בביצוע עבירה (ע"פ 8465/14 **רכבי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (24.8.15); ע"פ 6053/13 **פאיז נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (10.4.2014)). כאמור, חלקו של הנאשם בענייננו היה פאסיבי בעיקרו. לא הוכח שהוינה לו כוונה או מטרה מראש לשוד עברי או רוח כאשר עליה לרכבו של הנאשם 2, הוא לא נטל כל חלק פלילי באירוע הראשון וחילוקו באירוע השני היה קטן באופן יחסית. לכן, סבורני כי מתחם העונש ההולם בענייננו של הנאשם צריך להיות בדומה למקרה שוד אחרים שבאופן ייחודי מסווגים כ"קלים" ואפנה בהקשר זה לאמור לע"פ 7655/12 **פייסל נ' מדינת ישראל** (4.4.13), שם נקבע מתחם של בין 6 ל 24 חודשים מאסר - מתחם אותו אני קובע בענייננו.

בהתאם לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, אפנה לעברו הפלילי של הנאשם. מדוברumi שכך ריצה מאסר בעבודות שירות וכן ריצה מאסר קצר יחסית לאחריו סוג ובריח. יחד עם זאת, לא ניתן לומר שמדובר בעבר מכבד. נתון רלוונטי נוספת שיש בו להוביל להקלת הוא השינוי שבהגשת כתב האישום - האירוע בגיןו הורשע הנאשם התרחש בתאריך 21.9.13, קרי לפני למעלה מ 4 שנים וכותב האישום הוגש רק בתאריך 31.8.15, כשנתיים לאחר התרחשות האירוע. לא הובא כל נימוק סביר לשינוי זה וכאשר מדובר באדם צער, כאמור, סבורני שיש ליחס לנตอน זה משקל של ממש בגישה הדין (עוד על שינוי בהגשת כתב אישום והשפעתו על גזרת הדין ר' האמור בע"פ 8421/12 **ינון בן חיים נ' מדינת ישראל** (29.9.13)).

סוף דבר, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשים מאסר.

ה הנאשם ריצה את תקופת המאסר לעיל בעבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 27.12.17 בmouthaca מקומית כפר קרע.

תחילת ריצו העבודות השירות בתאריך 28.2.18. הנאשם יתייצב לריצו מאסרו בעבודות שירות, אצל הממונה על עבודות שירות בתאריך לעיל במשרדי הממונה על עבודות שירות, בשעה 08:00 במקัดמת מחוז צפון. מובהר בזאת לנאם, שעליו לדוחם לממונה על עבודות שירות על כל שינוי בכנות מגורי, במספרי הטלפון שלו או במצבו הבריאותי. עליו לעמוד בכל תנאי הפיקוח. ביקורת פתע וכל הפרה של עבודות שירות - ובכל זאת

שתיית אלכוהול במהלך העבודה או הגעה בಗילופין - עשויה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי יתרת העונש במאסר ממש.

הנני דין את הנאשם למאסר לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

הנני דין את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

ה הנאשם ישלם פיצוי לנפגע העבירה מר טאדוו אלמייה בסכום של 3,000 ₪ וזה עד לתאריך 1.3.18. המשימה תעבור למזכירות את פרטי נפגעי העבירה תוך 30 יום מיום.

المذكرات تسلح عותק מقرر הדין לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.